

Brødremenigheden Christiansfeld

Nr. 4

Oktober - November - December 2021

Skovene vrirler med skønne svampearrangementer netop nu

Brødremenigheden
i Christiansfeld

Præstebolig:

Lindegade 26
6070 Christiansfeld

Præst:

Jørgen Bøytler
Tlf.: 40361420
boytler@ebu.de

Regnskabskontor:

Nørregade 14 A
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74561214

Bank: Reg: 9743

NR: 039 5639714

bmbogholder
@christiansfeld.tv
Tlf. 74561214

Organist:

Juliane Ilgner
Julianeilgner
88@gmail.com

Ældsteråd:

Formand:

Hans Schmidt
Nørregade 3
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74561214
info@ovnsaetterne.dk

Jørgen Bøytler
Hans Schmidt
Henning Jacobsen
Anna B. Svennesen
Lars Brock Andersen
Lone Madsen

Forstander:

Käte Thomsen
Tlf.: 40562646
broedremenigheden
@christiansfeld.tv
Redaktør: Käte Thomsen

Livet er en gave.

Vort liv har værdi, livet er en gave, livet er ikke noget, der bare skal overstås, så vi kan dø og komme hjem til Gud. Igennem kirkens historie har der altid været tendenser til at reducere livets værdi, til at se livet som en jammerdal. Og der er bestemt eksempler på, at det er forståeligt: Mennesker der lever i dyb fattigdom, som det f.eks. var tilfældet mange steder i Danmark før i tiden, og som der er utallige eksempler på i dag. Mennesker, hvis liv er smadret af magtsyge mennesker, absurde religiøse magthavere, diktatorer, eller mennesker, hvis liv leves i evindelig frygt for krig, vold, eller for klimakatastrofer og andre naturkatastrofer. Jo, livet kan være så lidelsesfyldt, at det ikke opleves som det bedste. Himmelen kan sagtens med stor rimelighed være det, jeg længes efter. Det er ikke forkert.

Men der er den mulighed. Vejen, frisættelsens liv går opad, den er oplyst, og rejsen foregår i fællesskab med andre mennesker. Og det, at vejen går op ad, har en dobbelt betydning, den går her og hisset: Livet her kan faktisk blive bedre og bedre, velsignelsernes antal bliver større og større, glæderne, som huskes bliver flere og flere. Jeg tror, at Grundtvig rammer det fint i et vers i salmen: "Giv mig Gud en salmetunge", når han siger: - "mens i alderdommens dage / herlig kræfterne tiltage / hos din gode ven". Vejen, frisættelsens vej er det liv, hvor din gode ven, din bror, Kristus, giver dig mere og mere kraft og styrke, også når din styrke svinder. Med andre ord, du lever i et håb, som både begynder i livet, men også løbende styrkes i løbet af livet. Et håb, der en dag bliver fuldbyrdet, nemlig den dag, du går hjem til livet hos Gud. Til evig glæde. Ubetinget. Vi må leve livet i håbet

om det evige liv. Det håb lægger en kvalitet, et perspektiv ind i livet, som gør livet værd at leve. Eller med Jens Rosendals elskede verslinjer: *At livet det er livet værd / på trods af tvivl og stort besvær / på trods af det, der smerter.* Jørgen Bøytler

Hansine Hinz Fogdal *fortsættelse fra sidste nummer*

Tredje påskedag kom hr. Christensen, den danske købmand fra Kagsimiut, i en større båd og med et større lager af proviant til de skibbrudne, som nu kunne nyde et måltid og blive mætte.

Kysten var nu så fri for is, at en båd kunne sejle uden fare, og købmanden tilbød at tage Hansine og hr. Hastrup med til Kagsimiut, hvorfra de lettere kunne blive befordret videre til Julianehåb (Qaqortoq). De tog med glæde mod tilbuddet, sagde farvel til de venlige grønlændere og til søfolkene, som de havde delt glæde og sorger med i en hel måned.

Hansine skrev senere: ”Jeg takker Gud for disse godhjertede grønlændere, som hjalp os på sådan en måde, at jeg må bekende, at jeg kunne lide at vide, hvem der ville have gjort det samme. De gav os det bedste, de havde, og tog det ringeste selv.”

I de dage Hansine opholdt sig i grønlænderhytten, havde hun benyttet tiden til at skrive breve hjem, da en sømand havde været så venlig at give hende noget papir. Kaptajnen lovede at tage brevene med sydpå, men desværre måtte folkene vente i tre uger, inden der blev skibslejlighed, så de nåede ikke til Danmark før i juni måned.

Brevene, som var skrevet under meget vanskelige forhold, blev adresseret til hjemmet og til Brødremenigheden. De vidner om hendes gode forstand og praktiske dygtighed. Hun fortalte udførligt om skibsforliset, men tænkte også på assurancen. Derfor skrev hun om sit personlige tab, idet hun nævnte de forskellige ting, som var gået tabt. Hun huskede også, at der ville komme et andet skib fra Danmark i løbet af sommeren, derfor bad hun de venner, som havde hjulpet hende ved indkøbet af sit udstyr, om de for forsikringssummen ville købe noget nyt og få det sendt op til hende. *Fortsættes side 11*

Nyt fra Ældsterrådet v. Lars B. Andersen

På grund af sommerferie og stor rejseaktivitet har Ældsterrådet siden sidste menighedsblad kun holdt et ordinært møde inden deadline for dette blad.

Fra Ældsterrådets arbejde hen over sommeren skal følgende kort omtales:

Generelt:

Der har i Ældsterrådet været ønske om at øge antallet af akolytter, således at arbejdet omkring nadver m.v. kan hvile på lidt flere skuldre end tilfældet har været i de senere år. Ældsterrådet har spurgt br. Steen Mølgaard Andersen og sr. Anna Blenner Svennesen om de ville påtage sig hvervet. Anna og Steen blev indsat som akolytter ved Stiftelsesfesten d. 15. 08. 21

Om mindre end to år er det 250 år siden Christiansfeld blev grundlagt, og det skal naturligvis fejres, derfor har Ældsterrådet nedsat et jubilæums festudvalg, der skal komme med forslag til hvad festlighederne skal indeholde og hvordan det kan gennemføres. Udvalget består indtil videre af Käte Thomsen, Jørgen Bøytler og Lars Brock Andersen.

Mere og mere kommunikation foregår via nettet, og derfor er der et ønske om at Brødremenighedens hjemmeside opdateres, eller evt. helt fornys, så den bedre matcher de krav og forventninger der stilles til en moderne hjemmeside. Ældsterrådet har besluttet at indlede dette arbejde, men der er endnu ikke klarhed over hvor meget der skal ændres, og hvornår arbejdet kan være færdigt.

Brødremenigheden i Christiansfeld har for nogen tid siden fået tilbudt at overtage det orgel der stod i Brødresocietetets kirkesal i Stormgade i København fra 1816 frem til bygningens nedrivning i 1931. I den forbindelse blev orglet flyttet til Sct. Jørgensbjerg kapel i Roskilde, hvor det har stået siden. Orglet, der menes at være bygget omkring år 1800 er virkelig et stykke Brødremenighedshistorie, og derfor har Ældsterrådet takket ja til at overtage instrumentet. Efter ansøgning har Woblewskis Fond bevilget midler til nedtagning og transport af orglet til Christiansfeld. Det er tanken at orglet kan opsættes i Enkehusets korsal, når bygningen bliver istandsat.

Drift:

Ud over den almindelige drift er der hen over sommeren foretaget en del renoveringsarbejde på murværk, vinduer og kviste flere steder. Til Lindegade 31 er der blevet fremstillet flere helt nye vinduer.

Sommeren har budt på så meget bygningsarbejde, at Ældsterådet besluttede at der måtte tilkøbes ekstern hjælp bl.a. til klipning af hækkene. Med forsinkelse er fældning og beskæring af ”farlige træer” i Christine-ro blevet gennemført i løbet af september.

I forbindelse med overvejelser om renovering af Enkehusets hovedtrappe, har medlemmer af Ældsterådet haft møde med stenhugger Filip Møller, som har stor viden og interesse for historiske bygningsdetaljer. Mødet udviklede sig til en byvandring, hvor materialevalg, originale trapper, såvel som nye og gamle renoveringer blev diskuteret ivrigt.

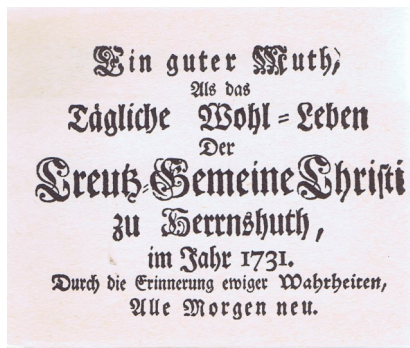
Lars Brock Andersen

LØSENSBOGEN på tysk

Dagens Løsen har sin oprindelse i 1728, hvor Grev Zinzendorf hver dag udvalgte et bibelord eller et salmevers, som så blev meddelt medlemmerne i menigheden i Herrnhut.

Efter en tid følte Zinzendorf behovet for en trykt Løsenbog og gik i gang med forberedelserne. Den første blev trykt i 1731, som dog ikke var færdig ved årets begyndelse – ja faktisk ikke før i juni.

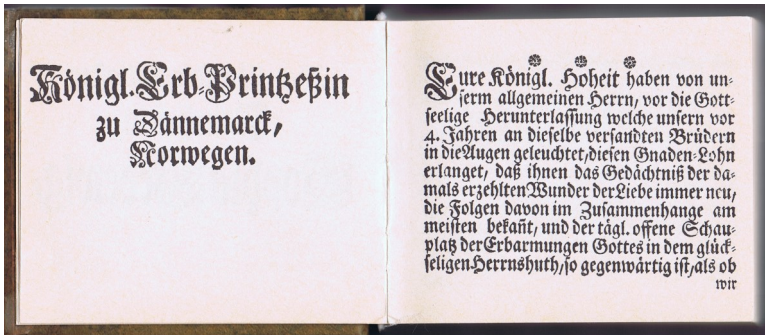
Zinzendorf deltog i kroningsfestlighederne for Christian VI og Dronning Sofie Magdalene, idet sidstnævnte og Zinzendorf var beslægtede. Den 12. juni sad greven i København og skrev forordet til denne den første løsenbog, som han tilegnede Prinsesse Sophie Hedevig, Christian V’s fromme og godgørende datter.

Titel siden

Man kan læse mere i Helge Rønnows bog Brødremenigheden – en levende tradition, og i Jørgen Bøytlers Gripe og begribe.

I årene 1915 til 1918 udkom der – udover de almindelige bøger – også særlige krigsudgaver: Et hæfte for hvert kvartal, lige til at have i brystlommen på uniformsskjorten.

Her 1 side af Zinzendorfs forord skrevet 12.6.1731 og tilegnet Sophie Hedevig

Krigsudgaven 1. kvartal 1918

Ungdomsudgaven af Løsenbogen

I arkivet har vi en komplet samling helt fra 1731 til 1946 (for de første år dog kun i samlebind); derefter er der en hel del huller. Frem til 1883 var den hyppigste stavemåde Loosungen, derefter Losungen.

Vi har dog et genoptryk af den allerførste bog fra 1731. Et par af de første sider er gengivet her i artiklen.

Losungen udgives i Tyskland i flere forskellige udgaver. I arkivet har vi for eksempel fra 2010 ikke mindre end otte forskellige udgaver og indbindinger, blandt andet en særlig ungdomsudgave.

Løsenbogen udkommer nu i mere end 100 lande, på 63 sprog. Nyest tilkomne er udgaven på burmesisk i Myanmar i 2019.

Steen Møllgaard Andersen

BDM - nyt

Den 27. august var der missionsfest igen, to år efter sidste gang. Det var skønt at samles i Brødrekirken til stærk sang og fællesskab og tale ved Niels Nymann Eriksen. Til festen hørte vi nyt fra Sikonge ved missionærerne Mia og Michael Toldam Korsgaard, som var hjemme i privat ærinde sammen med deres tre sønner.

Den 3. september var der igen en festlig begivenhed øverst i Søstrehuset: Reception for at sige farvel til BDMs generalsekretær igennem syv år, Jens Peter Rejkjær, og tage imod den nye, Arngeir Langås. Det var også en god anledning til at fotografere fem tidligere og nuværende BDM-generalsekretærer ved siden af hinanden.

*Jørgen Bøytler (2003-07), Erik Baun (2007-14), Svend Søe (1992 - 2003),
Jens Peter Rejkjær (2014-21), Arngeir Langås.(2021 -)*

Volontørerne er kommet godt i gang i Tanzania.

Otte volontører rejste i august til Sumbawanga og Kipili, hvor de skal være frem til december. Først har de lært swahili i tre uger og Maja og Silje har endda været på en uges bådtur på Tanganyika-søen med missionærerne Mads og Janice Refshauge Jakobsen.

*Volontørerne samlet i Sumbawanga.
Linnea , Celia, Emma, Linette, Maja, Signe og Silje*

Kunstudstilling i kirken.

Den tyskfødte amerikanske kunstner Doerte Weber udstillede sin tekstil-installation Checkpoint Carlos i kirkesalen fra den 27.8. til den 5.9. Det vævede værk er en kommentar til Donald Trumps grænsemur mellem USA og Mexico. Værket har samme dimensioner som den virkelige mur. Checkpoint Carlos minder os om afstanden mellem mennesker, lande og livsvilkår. Grænsemuren demonstrerer nedlukning og adskillelse, men Weber formår at skabe en antitese, der betegner fællesskab og samarbejde. Genbrugsmaterialerne plastikomslag, blå engangsplastposer og avispapir er indsamlet af mange forskellige mennesker. På den måde bliver ukendte mennesker i forhold til hinanden forbundne gennem samarbejdet omkring skabelsen af kunstværket.

*Jørgen Bøytler og Doerte Weber
Ved åbningen af udstillingen*

Der var oplæg ved Doerte Weber

med efterfølgende panelsamtale mellem kunstner Gitte Kath, formand for kulturudvalget i Kolding kommune Jesper Elkjær og præst Jørgen Bøytler.

Jesper Elkjær med det indrammede værk

Brødremenigheden har gennem Jesper Elkjær fået et stykke af ”muren” foræret af Weber, da de sidste år tilfældigt mødtes ved hendes udstilling i Brødremenighedens kirke i Neukölln i Berlin. Weber klippede noget af værket i stykker som en symbolsk handling for en væltet mur og for nedbrydning af grænser mellem mennesker. Jesper Elkjær og Doerte Weber fik på den måde etableret den første kontakt med henblik på også at få en udstilling i Brødremenighedens kirke i Christiansfeld. *Anna Svennesen*

Ekstraforestilling af Jesper Elkjærs ONE MAN SHOW

Den 13. oktober klokken 19.30 i Korsalen gratis entre´

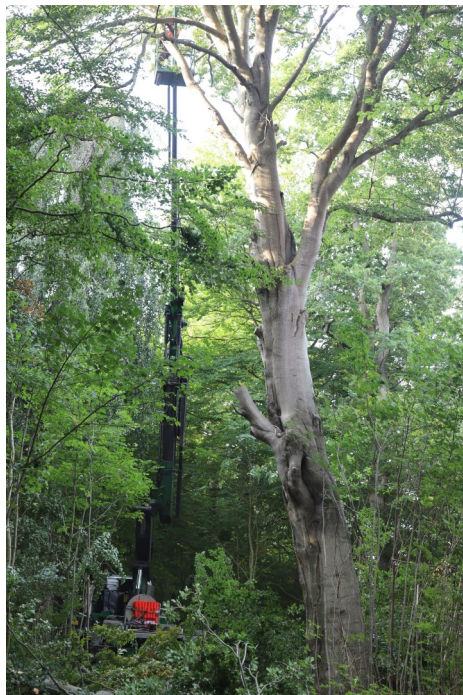

For oversigtens skyld skal man hente en **gratis billet** i Museum Koldings butik eller på kontoret hos Käte Thomsen.

12 løvtræer skæres ned i Christinero af hensyn til sikkerheden

Træerne er 25 - 30 meter høje kæmper. Kun toppene skæres ned, de mertykke stammer bliver stående tilbage. På den måde tager vi 'sejlet' af træerne. Uden top er der ikke længere risiko for, at træerne vælter, og der er heller ikke risiko for, at store visne topgrene styrter ned og rammer publikum. Samtidig kommer stammen til at stå tilbage til gavn for biodiversiteten, siger skovfoged Jens Venø Kjellerup.

Claus Fuglsig Jensen er erfaren topkapper og hyret ind til opgaven af Skovdyrkerne. Han forklarer, at han både klatrer og bruger lift, når træer skal skæres ned fra toppen. Valget af metode handler helt om opgavens karakter. Hvis træerne er meget store som her, så foretrækker han liften. Men faktisk er klatring ofte den rigtige metode også i forhold til sikkerhed. Når jeg klatrer, så er der ikke andre end mig selv, der kan lave fejl. Anderledes er det med liften, hvor der er teknik, der kan gå i stykker, og manden på jorden kan også risikere at lave fejl, siger han. Han står 15 meter over jorden i en vug-

Claus Fuglsig Jensen i liften

gende lift-kurv og kommunikerer med liftføreren nede på skovbunden. Fra jorden vipper han på styreenhedens knapper og skubber kurven rundt efter Claus Fuglsig Jensens fagter. Kurven vugger ind på plads. Et øjeblik efter brummer motorsaven og Claus Fuglsig Jensen skærer grenen ned. Lidt efter suser flere tonstunge topgrene ned fra 15 meters højde og lander i skovbunden med solide bump.

Foto og tekst: Jens Mathiasen

*Skovfoged Jens Venø Kjellerup
sidder ved en af de dårlige træstammer*

Hansine Hinz Fogdal

fortsættelse fra side 3

Hun ville også gerne have noget personligt tøj syet og nævnte en veninde, som kunne prøve det, dersom syersken ikke havde hendes mål mere.

En rejse i konebåd.

Efter at Hansine og hr. Hastrup havde vekslet de sidste hjertelige håndtryk med grønlænderne og søfolkene, sejlede de afsted med købmanden om morgenen den 17. april. Båden var en konebåd, der sædvanligvis roes af kvinder, men mandskabet i denne båd bestod af 1 kvinde, 1 styrmand og 5 mandlige roere, alle inuitter. At det var mænd, der roede båden skyldtes, at der trods den lette vægt skulle lægges kræfter i for også at klare de vanskelige is-forhold. Det var en dejlig, stille dag, solen skinnede og varmede, og Grønland viste sig fra sin smukkeste side. Ved 12-tiden gjorde de holdt, og på den stenede kyst nød de deres middagsmad, mens solens stråler gjorde den øde kyst romantisk smuk til trods for dens vildhed. Klokkeren 17.30 nåede de Kagsimut, og Hansine så for første gang et stort selskab af sine nye landsmænd, da alle i kolonien var samlet ved kysten for at hilse på de fremmede. De flokkedes tæt om dem og var ivrige efter at hjælpe dem med bagagen, og de fulgte dem lige til købmandens hjem et kort stykke derfra.

*Endnu en stor gren på vej ned fra
15 - 20 meters højde*

Hansine opfangede i et nu, hvor underligt de små gulbrune kvinder var klædt: ”Skindtrøjer, bukser og skindstøvler”, som gik helt op over knæene. Deres hår var ikke flettet, men sad op i en top midt på hovedet med et bånd bundet om.

I købmandens hjem blev Hansine budt hjertelig velkommen af unge fru Christensen og deres 1½ år gamle barn. Hun følte sig hurtigt hjemme hos den danske familie, og efter de hårde strabadser, hun i de sidste to måneder havde været udsat for, var det dobbelt godt at blive modtaget i et civiliseret hjem i det land, hvor der hverken fandtes hoteller eller kroer. Hansine var også en god gæst. Hun havde meget at fortælle både om sin rejse og om forholdene hjemme i Danmark, og hun var villig og hurtig til at hjælpe fru Christensen med alt det huslige arbejde.

Fra Kagsimut var det meningen, de hurtigt skulle fortsætte rejsen til Julianehåb, men en pludselig vejrforandring gjorde, at de måtte opsætte rejsen, og Hansine skrev: ”I dette land rejser vi ikke, når vi vil, men når isen tillader det.”

Lørdag den 20. april kunne de omsider rejse igen, men da det var umuligt at nå Julianehåb (Qaqortoq) samme dag, måtte de overnatte i et telt og sove i soveposer. Soveposen, der bruges meget i de nordlige egne, er lavet af isbjørneskind, og man kravler fuldt påklædt ned i posen, som lukkes helt op til halsen. Hansine sov varmt og godt trods det tynde telt og den skarpe frostluft. Næste morgen stod de op klokken fire, og efter morgenmåltidet fortsatte de rejsen og nåede Julianehåb søndag den 21. april.

I Julianehåb fandtes en temmelig stor koloni af danskere, også en læge og en præst, som blev lønnet af den danske stat.

Hansine var glad og lykkelig for, at hun var nået så langt.

I Lichtenau havde nogle inuitter fortalt, at ”Hvidbjørnen” var blevet observeret længere mod syd den 5. april, og på missionsstationen var man meget urolig, da man ikke havde hørt, at skibet var kommet i havn. Pastor Hintz, der endnu ikke anede noget om sin forlovede på grund af den dårlige forbindelse til Grønland, var især underlig rastløs uden at kunne give nogen forklaring på sin uro.

En af pastor Hintz’ medarbejdere, missionær Zucker, skulle i nær fremtid

deltage i en konference i Julianehåb, og nogle dage før sendte han en grønlander til kolonien for at undersøge isforholdene og muligvis bringe nogle nyheder med tilbage.

Denne mand kom hjem og fortalte om skibets forlis, og han krydrede på ægte grønlandsk vis sin beretning med det mest hårrejsende, han kunne finde på, bl.a. at den eneste kvinde, som havde været ombord, var blevet kastet over på en klippe af bølgerne, og der havde hun ligget bevidstløs en hel dag, og endnu var hendes tilstand meget betænkelig. Det var forfærdeligt at høre om, men en af missionærerne forklarede pastor Hintz, at de indfødte tit gjorde det værre end det var.

Foruden denne ”søforklaring” havde manden også et brev med til pastor Hintz fra Hansine Fogdal. Man kan tænke sig hans store overraskelse ved at høre, at Brødremenigheden havde bestemt, at Hansine skulle være hans hustru. Han forstod nu, at det var hende som var ”den eneste kvinde”, og han var glad og fuld af håb, da han erfarede, at hun var rask og nu var nået til Julianehåb (Qaqortoq). Samtidig fik han bekræftet, at al proviant til Lichtenau og de andre missionsstationer såvel som alle de breve, de havde ventet på i måneder, nu lå på havets bund.

Missionær Zucker og pastor Hintz tog straks afsted til Julianehåb, men da vejret var dårligt, tog det to dage at nå frem. I mellemtiden havde Hansine været en kærkommen gæst i mange danske hjem, da alle længtes efter at høre nyt hjemmefra, de nyheder, som var gået tabt i brevene, som var sendt med ”Hvidbjørnen.”

Hun havde også været i handelshuset for at købe lidt til sig selv, men det eneste, der var tilbage, var noget papir og nogle stålpenne, og nu ville der gå lang tid, før indbyggerne kunne købe noget igen.

Til trods for den store venlighed og sympati, der omgav Hansine, længtes hun dog efter at være sammen med sin forlovede og andre af samme sindelag, og da de to mænd kom fra Lichtenau var alle sorger og al ensomhed, som ved et trylleslag forsvundet.

Om det første møde mellem Hansine og hendes forlovede skrev hun: ”Vi var slet ikke forlegne over for hinanden, selvom vi aldrig havde set hinanden før. Gud binder hjerterne sammen, vi hører ham til og ønsker at leve for ham alene.” *Fortsættes i næste nummer Käte Thomsen*

Kirkelige meddelelser:

Optagelse:

Den 15. august 2021 blev broder Poul Starup optaget som medlem i Brødremenigheden.

Indsamlede midler gennem kollekter:

Ved redaktionens slutning var der siden sidste blads udgivelse indkommet til:

Brødremenighedens Danske Mission 11.134,50 kr.

Brødremenigheden i Christiansfeld 692,00 kr.

Vi takker på modtagernes vegne.

Morgensang og bøn hver fredag klokken 9.00

Morgensang og bøn hver fredag kl. 9.00 i Korsalen

Velkommen til alle! Benyt elevatorindgang. *Else Marie Larsen*

Gudstjeneste i kirkesalen og online

Linket står også på Brødremenighedens Hjemmeside:

www.Brødremenigheden.dk

Kirkefrokost i Cafeen i Søstrehusets kælder

Søndag den 24. oktober umiddelbart efter gudstjenesten. Tilmelding senest torsdag den 21. på grund af bestilling af smørrebrød.

Tilmelding til Anna 21 60 66 41

Suppedas i Duetten

Torsdag den 4. november og torsdag den 7. december. Der er kaffe og mulighed for div. spil og samvær fra kl. 15.30 i Duetten. Suppen er klar kl. 17.30.

Tilmelding til Anne-Marie 30 26 22 76

Saltjenermøde i Duetten

Tirsdag den 30. november kl. 19.00 Kan du tænke dig at være saltjener, en gang imellem så er du meget velkommen.

Matiné:

Sidste lørdag i måneden er der Martine i kirken fra 11.00 - 12.00.
30.10. og 27.11. Det er Juliane Ilgner der spiller. Der er ingen entré

Sykreds 4. kvartal 2021

Vi fortsætter med vores tur rundt i og omkring Søstrehuset de fleste gange her i efteråret. Vi mødes til kaffe i præsteboligen og går så over i Søstrehuset kl. ca. 15.30, vi slutter 16.30.

07. oktober: Brødremenighedens arkiv

20. oktober: Efterårsferie

04. november: Christiansfeld Museum Kolding.

Site manager Lise Thomsen fortæller om deres opgaver

18. november: Lokalhistorisk arkiv

02. december: Julehygge

27. januar: BDM og det de arbejder med i Søstrehuset.

Sykredsen mødes i Præsteboligen kl. 15.00 på de nævnte datoer.

Alle er velkomne. *Ellen Bøytler*

Koncerter i 4. kvartal 2021

07. 10. kl. 19.30 i Korsalen - Amarcord Duo

02. 11. kl. 19.30 i Korsalen - Søren Iversens Trio

27. 11. kl. 16.00 i Kirken - Messias. Haderslev Lærerkor og Fredericia
Byorkester

30. 11. kl. 19.30 i Kirken. Koncert med Koldingkoret

11. 12. kl. 15.30 i Kirken. Julekoncert med Det Fynske Kammerkor.

Få menighedsbladet på mail

Flere har givet udtryk for at de gerne vil modtage bladet på mail. Dette ønske vil vi gerne imødekomme.

De der ønsker at modtage bladet på mail, skal blot sende besked på ***broedremenigheden@christiansfeld.tv*** så vi har navn og mail adresse rigtig.

Måned:	Dato:	 Dag:	Tid:	Sted:	Tjeneste:	Tekst:	Præst:
Oktober	03.	18. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste	Mark. 2,14-22	K. Knudsen
	10.	19. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste/Nadver	Joh. 15,1-11	E. Baun
	17.	20. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste felles hos os	Joh. 1,35-51	J. Bøyler
	24.	21. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 21,28-44	J. Bøyler
	31.	22. Søndag e. trinitatis	10.30	store	Gudstjeneste/Kirkekaffe	Matt. 18,21-35	J. Bøyler
November	07.	Alle helgens dag	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 5,1-12	J Bøyler
	14.	Ældstefest	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 9,18-26	J. Bøyler
	14.	Ældstefest	14.30	store	Kærlighedsmåltid		J. Bøyler
	14.	Ældstefest	19.00	store	Nadver		J. Bøyler
	21.	Sidste søndag i kirkeåret	10.30	store	Gudstjeneste/Kirkekaffe	Matt. 11,25-30	J. Markussen
December	28.	1. Søndag i advent	17.00	store	Hosianna med korsang	Luk. 4,16-30	J. Bøyler
	01.	Onsdag	19.00	korsal	Sanggudstjeneste kor		J. Bøyler
	05.	2. Søndag i advent	10.30	store	Gudstjeneste	Matt. 25,1-13	J. Bøyler
	08.	Onsdag	19.00	korsal	Sanggudstjeneste kor		J. Bøyler
	12.	3. Søndag i advent	10.30	store	Gudstjeneste/Nadver	Luk. 1,67-80	J. Bøyler
December	15.	Onsdag	19.00	korsal	Sanggudstjeneste kor		K. Knudsen
	19.	4. Søndag i advent	10.30	store	Gudstjeneste	Joh. 3,25-36	J. Bøyler
	24.	Julemorgen	07.30	store	Morgensang		J. Bøyler
	24.	Juleaften	19.00	store	Juleaften med korsang	Luk. 2,1-14	J. Bøyler
	25.	1. Juledag	10.30	store	Gudstjeneste med kor	Luk. 2,1-14	J. Bøyler
	26.	2. Juledag	17.00	store	Gudstjeneste	Matt. 23,34-39	J. Bøyler
	31.	Nyårsaften	23.30	store	Gudstjeneste med kor	Matt. 23,34-39	J. Bøyler